Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 15.11.18.

Sak 75.18	**Ark 012.1**	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 12.10.18.		

Sak 76.18	**Ark 012.1**	
Godkjenning av møtereferat fra møte den 22.10.18.		

Sak 77.18	**Ark 137**	***Saksbeh.: OOps/MTra***
Søknad om tilskudd: Innkjøp Finstadlavvo Drevsjø barnehage – FAU Drevsjø bhg.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra FAU Drevsjø Barnehage, 2 oktober 2018.
- Bidragsbudsjett 2018 inkl. regler.
- Oversikt disponeringer Bidragsbudsjett 2018.

Bakgrunn:

FAU ved Drevsjø barnehage ønsker å sette opp en Finstadlavvo på uteplassen til Drevsjø Barnehage. Når det er fullt i barnehagen (noe det er nå) må barnegruppa på stor avdeling (24 unger) deles opp. Dvs at en gruppe alltid må være ute på formiddagen uansett vær og årstid, her vil en lavvo bety et sted å gå inn og varme seg og spise.

Barnehagens satsning er uteliv og friluftsliv, bli glad i naturen og det å være ute. En lavvo vil gjøre denne satsingen lettere, spesielt på småbarnsavdelingen. På den

Det er ikke oppnevnt noen søkesum eller kostnadsoverslag i søknaden, men det søkes om et bidrag, stort eller lite.

Engerdal fjellstyre står relativt fritt til å benytte overskudd av fjellkassa, og kan dersom overskuddet er større enn det som trengs for tiltak på allmenningen gi tilskudd for å styrke næringsgrunnlaget i allmenningsbygder, jfr Fjellovens §11. Fjellstyret har vedtatt et eget Bidragsbudsjett med regler for 2018, se sak 90.17. Reglene gir retningslinjer for hvor mye penger som kan disponeres til næringsformål og hvor mye som kan disponeres til allmennyttige formål, samt regler for hvordan tildeling skal skje og hvor store bidrag som kan ytes.

Administrasjonens vurdering:

Administrasjonen vurderer saken slik at driften av Drevsjø Barnehage er et kommunalt ansvar. I Engerdal har det allikevel vært tradisjon for at FAU engasjerer seg i ulike dugnader

som tidvis dreier seg om å utføre kommunale drifts- og vedlikeholdsoppgaver. Dette er nok et uttrykk for at foreldre ønsker et best mulig opplegg rundt sine barn. Tiltaket vurderes således ikke å være en oppgave fjellstyret på noen som helst måte er forpliktet til å bidra i forhold til. Til sammenligning har fjellstyret behandlet to søknader fra Engerdal kommune om økonomisk støtte (Blokkodden og valgfag EBUS). På en annen side er det heler ikke umulig for fjellstyret å bidra til gode offentlige tiltak. Positivt ift dette tiltaket er at det gir barn utetid og frisk luft.

Hvis man setter som krav at lavvoen skal være tilgjengelig for alle utenom barnehagens åpningstider, kan dette falle inn under allmennyttige formål i bidragsbudsjettet 2018. Barnehagens uteområde blir også i dag benyttet som lekeplass for barn i området på kveldstid. Og sett i sammenheng med stedsutviklingsprosjektet som nå pågår på Drevsjø, kan dette være et tilskudd til turmål i sentrumsområdet som sammenfaller godt med utvikling av gangveier og møteplasser.

En standard lavvo fra finstadlavvoen ligger på mellom 22 000,- og 40 000,- eks mva og inventar. I og med det er ledige midler igjen på årets Bidragsbudsjett, anbefaler administrasjonen at det gis et bidrag.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Søknaden fra FAU i Drevsjø Barnehage om sponsormidler til Finstadlavvo i barnehagen innvilges med kr. 10 000,- og belastes Bidragsbudsjett 2018 «Allmennyttige formål».
2. Lavvoen skal være åpen og tilgjengelig for allmennheten utenom barnehagens åpningstider.
3. Frist for gjennomføring og utbetaling av tilskudd skjer etter retningslinjer i «Bidragsbudsjett 2018 inkl. regler».

Sak 78.18	Ark 137	*Saksbeh.: OOps/MTra*
Søknad om tilskudd: Utbedring båtslipp – Sømånøstra båtslipp.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Sømånøstra Båtslipp

Bakgrunn:

Båtslippen ved Sømånøstra er mye brukt av både hytteeiere, jegere, friluftsfolk og fiskere og den er viktig for adkomsten til Sømåa, Isteren og områdene rundt.

På grunn av høy bruk og stor slitasje er det nå behov for rehabilitering av bryggeanlegget ved Sømånøstra med vei. I denne forbindelse er det også krav og ønske om universell utforming av anlegget. Planen er at det nye anlegget skal være klart til ny barmak-/båt sesong.

Budsjettet for arbeidet viser en totalkostnad på 45 000,- og er tenkt finansiert med 15 000,- fra Isteren Fiskelag, 10 000,- fra Engerdal Fjellstyre og 20 000,- i egne midler/dugnad.

Med bakgrunn i dette søkes det om 10 000,- i tilskudd fra Engerdal Fjellstyre.

Engerdal fjellstyre står relativt fritt til å benytte overskudd av fjellkassa, og kan dersom overskuddet er større enn det som trengs for tiltak på allmenningen gi tilskudd for å styrke næringsgrunnlaget i allmenningsbygder, jfr Fjellovens §11. Fjellstyret har vedtatt et eget Bidragsbudsjett med regler for 2018, se sak 90.17. Reglene gir retningslinjer for hvor mye penger som kan disponeres til næringsformål og hvor mye som kan disponeres til allmennyttige formål, samt regler for hvordan tildeling skal skje og hvor store bidrag som kan ytes.

Administrasjonens vurdering:

Ihht Bidragsbudsjettet 2018 kommer denne søknaden inn under Allmennyttige formål. Båtslipp er helt klart med på å tilgjengeliggjøre både sjøer, og områdene rundt, for friluftsliv. Det er også positivt at det tenkes universell utforming ved gjennomføring av nye og gamle anlegg. Det er med på å bygge oppunder et helhetlig produkt på destinasjonen og gjøre områdene mer tilgjengelig for enda flere.

Enda mer positivt for fjellstyre hadde vært om Isteren også hadde vært med på Fjellstyre sitt fiskekort, da hadde dette tiltaket kommet også våre fiskere til gode. En må imidlertid betrakte tiltaket som positivt for flere brukergrupper enn bare fiskere spesielt.

I dette tiltaket ligger også vedlikehold av vei, noe fjellstyre ikke har hatt praksisr for å gi tilskudd til de seinere åra. Samtidig er vegvedlikehold i denne sammenheng en naturlig del av det totale tiltaket det søkes midler til, og det kan derfor ses i en større sammenheng.

I og med det er ledige midler igjen på årets Bidragsbudsjett, anbefaler administrasjonen at det gis et bidrag.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Søknaden fra Sømånøstra Båtslipp om midler til rehabilitering av bryggeanlegg og båtslipp innvilges med kr. 10 000,- og belastes Bidragsbudsjett 2018 «Allmennyttige formål».
2. Ved evnt. senere søknader om tilskudd til tiltak tilknyttet Isteren, er det en fordel om Isteren er en del av Engerdal Fjellstyre sitt fiskekort.
3. Frist for gjennomføring og utbetaling av tilskudd skjer etter retningslinjer i «Bidragsbudsjett 2018 inkl. regler».

Sak 79.18	**Ark 137**	***Saksbeh.: OOpsMTra***
Søknad om tilskudd: Vedlikehold av veg – Yttersjøen Hytteeierforening.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Yttersjøen Hytteforening, datert 02.11.18

Bakgrunn:

Yttersjøen Hytteforening søker om tilskudd til forsterkning og utbedring av vegen som går fra Elgåvegen (Fv. 654) og ned til brua ved sundet mellom Fjellgutusjøen og Yttersjøen. Dette er adkomstvei til 11 hytter i området. Samlet veglengde som ikke vedlikeholdes av andre er ca 2,5 km. Vegen blir driftet og vedlikeholdt av hytteforeningen, som har avtale med Statskog. Veien er åpen for allmennheten og benyttes vesentlig mer enn av beboerne i hyttefeltet. Stranda i sørenden av Fjellgutusjøen er et yndet reisemål for både tilreisende og fastboende og det oppleves et betydelig omfang av bil og busstrafikk ned til sundet. Dette er ikke vegen dimensjonert for, noe som resulterer i at vegen i dag fremstår som ganske nedkjørt. Det er derfor vurdert aktuelle forsterkningstiltak sammen med entreprenør som består av etablering av noen møteplasser, grøfte rensk på utsatte punkter, punktvis breddeutvidelse og generell opprustning. Dette har en estimert entreprisekostnad på om lag 100 000,-. Medlemskontingenten gir en årlig inntekt på 12 000 - 24 000 kroner, noe som skal dekke snøbrøyting til påske, fellestiltak og vegtiltak.

Foreningen har ikke rygg til å bære hele forsterkningsbehovet alene og søker derfor fjellstyret om bidrag slik at vi sammen kan gi våre besøkende en best mulig opplevelse av områdets naturperle. Det er ikke oppgitt en konkret søkesum.

Engerdal fjellstyre står relativt fritt til å benytte overskudd av fjellkassa, og kan dersom overskuddet er større enn det som trengs for tiltak på allmenningen gi tilskudd for å styrke næringsgrunnlaget i allmenningsbygder, jfr Fjellovens §11. Fjellstyret har vedtatt et eget Bidragsbudsjett med regler for 2018, se sak 90.17. Reglene gir retningslinjer for hvor mye penger som kan disponeres til næringsformål og hvor mye som kan disponeres til allmennyttige formål, samt regler for hvordan tildeling skal skje og hvor store bidrag som kan ytes.

Administrasjonens vurdering:

Tiltaket sorterer etter administrasjonens bedømming inn under allmennyttige formål, jfr reglene for bidragsbudsjettet.

Yttersjøen Hytteforening er bl.a. i 2010 og 2013 tildelt midler til vegvedlikehold via fjellstyrets bidragsbudsjett (henholdsvis kr 6000,- og kr 8000,-). Fra og med 2014 la fjellstyret inn en pott som ble øremerket til vegvedlikehold på statsallmenningen under allmennyttige formål i Bidragsbudsjettet. Disse midlene kanaliseres til vegvedlikehold etter en vurdering som fjellstyret og Statskog SF gjør sammen. Etter 2014 har ikke fjellstyret bevilget tilskudd til vegvedlikehold, dels fordi midlene har vært disponert til andre ting. Yttersjøen

Hytteforening søkte også i 2016 og 2017 om tilskudd til vegvedlikehold (sak 17.16 og 38.17), men ble ikke tildelt midler fra Bidragsbudsjettet.

Fjellstyret har tatt på seg det økonomiske og praktiske ansvaret med veien Snerta- Elvbrua. I tillegg har fjellstyret de siste åra avsatt penger på Bidragsbudsjettet til veivedlikehold som brukes til opprusting av veier sammen med Statskog. Det er mange veger på statsallmenningen i Engerdal som trenger jevnlig vedlikehold. Det kan skape presedens dersom fjellstyret bevilger penger til hver enkelt vei. Administrasjonens råd til fjellstyret er derfor å være forsiktig med å gi tilskudd til vegvedlikehold utover de midlene som allerede er avsatt i bidragsbudsjettet. Likevel er det i dette tilfelle ikke snakk om ordinært vedlikehold, men tiltak som gjør at tilgangen til friluftsliv og fiske blir bedre og som hindrer økt trafikk (som følge av økende bruk fra turister og fastboende), i å ødelegge vegen som hytteeierne drifter på et lite inntektsgrunnlag. Samtidig er sundet mellom Fjellgutusjøen og Yttersjøen fjellstyrets satsing på familiefiske, noe som bidrar til at vi kan forsvare et tilskudd til akkurat denne vegen.

Slik administrasjonen ser det ville en parkering ved brua også være en naturlig del av dette tiltaket, men det er ikke nevnt som en del av tiltakspakken. Hvis en veg skal tilrettelegges for mer trafikk og tyngre kjøretøy må disse nødvendigvis parkere et sted. Dette bør derfor eventuelt vurderes.

Administrasjonens forslag til vedtak.

4. Søknaden fra Yttersjøen Hytteforening om tilskudd til forsterkningstiltak av veg innvilges med kr. 20 000,- og belastes Bidragsbudsjett 2018 «Allmennyttige formål».
5. Frist for gjennomføring og utbetaling av tilskudd skjer etter retningslinjer i «Bidragsbudsjett 2018 inkl. regler».

Sak 80.18	**Ark 434.8**	***Saksbeh: OOps***
Grunneiers samtykke Motorferdselsloven §10 – Kåre Johnny Øien		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Kåre Johnny Øien, datert 28.08.18.
- Dispensasjon gitt av Engerdal kommune sak 2018/1454-9296/2018.

Bakgrunn.

Kåre Johnny Øien søker fjellstyret om grunneiers samtykke til å kjøre snøskuter for preparering av skiløype fra Kirkemoen i Søre Elvdal opp til tregrensa SØ for Tangjotbua. Formålet er å lette adkomsten opp til Skjærbekktjønna. I tillegg vil det jo gi et skiløypetilbud i Søre Elvdal.

Engerdal kommune har sak 2018/1454-9296/2018 gitt dispensasjon til kjøringen.

Fjellstyret er gjennom Fjellovens § 12 gitt myndighet til å begrense elller forby motorferdsel I statsallmenningen etter §10 i Motorferdselsloven. Videre har fjellstyret fattet prinsippielt vedtak i sak 02.16 om at saker etter § 6 i motorferdselsforskriften skal behandles i fjellstyret.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret må i saken vurdere hvorvidt kjøringen vil være til skade eller ulempe i forhold til de interesser fjellstyret er satt til å ivareta etter fjelloven. Videre må fjellstyret ta stilling til om et evt samtykke vil medføre presedens og at omfanget i så fall vil være skadelig.

I denne saken er formålet med kjøringen å preparere et skispor for primært å gi en lettere adkomst for dem som ønsker å komme seg opp til Skjærbekktjønna for å fiske. Tiltaket vil skape et skitilbud i Søre Elvdal også. Som søker sjøl påpeker er lia bratt, slik at dersom en ville lagd en skiløype ene og alene for å gi mulighet for skiturer er det vel andre traseer som kan være mer attraktive.

Kommunen har tidsbegrenset dispensasjonen i og med at løypa ikke ligger inne i den kommunale forskriften for skiløypenettet. Det hadde sannsynlig vært enklere å gi dispensasjon for prepareringen dersom løypa hadde vært godkjent gjennom en revidering av denne forskriften. Dispensasjonen har heller ikke satt vilkår om at det skal benyttes sporkjelke, noe fjellstyret kan sette betingelse om. Dette ønsker imidlertid ikke søker da det sist vinter førte til at han kjørte seg fast. Spørsmålet blir da om en kan kalle det skiløype dersom en ikke preparerer et skispor. Oppfatningen er at det bør være en eller annen form for preparering utover det sporet som snøskuteren setter, dersom en skal kunne kalle det en skiløype. Dersom en ikke setter spor i hele eller deler av strekningen bør traseen være såpass bred at den egner seg for «skøyting». Hvordan den lokale interessen er for skøyting i dette området er administrasjonen usikker på.

Dessuten bør fjellstyret sette vilkår om at Fjelloppsynet kan skal kunne benytte sporet i tjeneste, siden dette går der oppsynet sjøl kjører i forbindelse med oppsyn og skjøtsel.

I og med dette er et formål det tidligere ikke er gitt dispensasjon til, har ikke fjellstyret noen erfaring om hvordan denne ferdselen har fungert. Fjellstyret anbefales å samtykke til kjøringen. Dette under forutsetning av at kjøringen skjer i henhold til gitt dispensasjon, at det benyttes sporkjelke/sporsetter samt at Fjelloppsynet skal kunne benytte samme trase ved behov.

Administrasjonens forslag til vedtak:

I henhold til § 12 I fjelloven gir Engerdal fjellstyre sitt samtykke etter § 10 i Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag til at Kåre Johnny Øien kan kjøre med snøskuter i henhold til gitt dispensasjon fra lokal motorferdselsmyndighet. Formålet med kjøringen er preparering av skiløype. Samtykket gjelder for den perioden som nevnte dispensasjon gjelder og forutsetter at det benyttes sporsetter/sporkjelke på de strekninger av løypa der dette er praktisk gjennomførbart og hensiktsmessig. Det gjøres oppmerksom på at Fjelloppsynet benytter samme trasè ved oppsyn og skjøtsel.

Sak 81.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Grunneiers tillatelse til bruk av metallsøker – Anders Halvorsen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg Statskog datert 2. oktober 2018.

Bakgrunn.

Anders Halvorsen har søkt Statskog om tillatelse til bruk av metallsøker på statsallmenningen i Engerdal. I den forbindelse ber Statskog Fjellstyret om uttalelse.

Metallsøking er omfattet av rammebetingelser og regler knyttet til flere forskjellige lovverk, som f.eks bestemmelser om fredede kulturminner, friluftsloven ift ferdsel, evt vernebestemmelser. Ofte er motivasjonen for å bedrive denne aktiviteten spenningen knyttet til funn av gamle gjenstander. Gjennom medieoppslag er vi kjent med at det innimellom gjøres kulturhistoriske interessante funn v.h.a. denne teknikken. Søkingen er en hobby for de som bedriver dette, og det ligger som oftest ikke noen større økonomisk vinning i dette. Slik administrasjonen forstår søknaden dreier dette seg ikke om søk etter naturlige mineralforekomster.

Fjellstyret må uttale seg i saken ift de interesser fjellstyret er satt til å ivareta og administrere ihht til Fjelloven. På så vis kan saken betraktes som en sak etter fjellovens §12 (grunndisponering).

Administrasjonens vurdering.

Administrasjonens oppfatning er at metallsøking har økt i popularitet de seinere åra. Omfanget av denne aktiviteten er antakelig liten på statsallmenningen i Engerdal. Det kan allikevel være hensiktsmessig at fjellstyret vurderer en del prinsippielle forhold rundt denne type aktivitet.

Søker har opplyst at han kjenner de lover og relger som gjelder for metallsøking. For fjellstyret og grunneier vil det være graving i forbindelse med funn som en har myndighet til å regulere. Administrasjonen er av den oppfatning at graving i forbindelse med dette vil være minimal og med håndmakt. En må forvente at den som bedriver denne aktiviteten også legger tilbake torv og vegetasjon der det er gravd. Norges Metallsøkerforening har da også retningslinjer for hvordan de ønsker aktiviteten utøvd. Disse virker fornuftige og dersom de følges er det vanskelig å se at dette forringer viktige verdier.

Fjellstyret har mulighet til å uttale seg om det er områder som bør unngås, og en kan foreslå betingelser for aktiviteten. I og med det ikke skal søkes på fredet grunn, og omfanget neppe vil medføre vesentlig trafikk i sårbare områder, ser ikke administrasjonen det som hensiktsmessig å foreslå «forbudssoner».

Administrasjonen kan heller ikke se at aktiviteten vil ha vesentlig innvirkning på bruksrettsutøving, naturverdier eller noen negativ konsekvens for friluftslivet. På bakgrunn av dette rådes fjellstyret til å stille seg positive til søknaden.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Forutsatt at lover og regler knyttet til funn av fredede kulturminner samt retningslinjene til Norsk Metallsøkerforening følges, har ikke Engerdal fjellstyre noen innvendigertil at det bedrives metallsøking på statsallmenningen i Engerdal som omsøkt.

Sak 82.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Tillatelse til å sette opp isolert trelavvo ved Volsjøen- Femund Friluft.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 01.11.18.

Bakgrunn.

Femund Friluft har søkt Engerdal kommune om dispensasjon fra Plan og bygningsloven for å sette opp en isolert trelavvo ved Volsjøen. I forbindelse med dette kreves grunneiers godkjenning og Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse.

Det er tidligere gitt tillatelse til søker for oppsett av en lavvo ved Volsjøen midlertidig. Fjellstyret avga sin uttalelse i sak 68.17:

> *Engerdal fjellstyre har for sin del ingen invendinger mot at Femund Friluft får ha en trelavvo, som er låst når den ikke benyttes, stående ved Volsjøen i perioden 15 februar til 15 april. Dette under forutsetning av at øvrige tillatelser foreligger og at tiltaket ikke er til vesentlig skade for reindriftsutøvelsen i området. Det forutsettes at lavvoen plasseres i samråd med reindriftsnæringa.*

Femnund Friluft hadde i forbindelse med søknaden om midlertidig plassering signalisert ovenfor grunneier at de kunne tenke seg permanent plassering på sikt.

Erfaringene etter en vinter er gode. Søker har muntlig opplyst til DL at bruken dels har vært arrangerte gruppeturer, men også noe ren utleie. Det er benyttet snøskuter for transport av lavvoen opp og ned, ellers har gjestene transportert seg sjøl på ski eller tryger. Søker ser derfor for seg at bruken også i framtiden vil være en kombinasjon av arrangerte gruppeturer og utleie. Lavvoen har plass til 3-4 personer, og sist vinter var bruken knyttet til helger. Søker ser for seg framtidig bruk året rundt, men at det i visse tider på året vil bli lite bruk. Det er fremst sent på vinteren og sommerstid at tilbudet vil være attraktivt, muligens også senhøstes ved islegging for røyefiske.

Fjellstyret må vurdere saken ut fra Fjellovens §12 (grunndisponering), og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret kjenner til Femund Friluft gjennom behandlingen av sak 68.17, samt tildeling av bidragsmidler. Firmaet har som mål å levere naturbaserte opplevelser og har sin base i Elgå. Målsettingen er at det skal gi en arbeidsplass på litt sikt.

Når det gjelder plassering av trelavvoer og gapahuker har fjellstyret behandlet flere slike saker opp gjennom årene. Fjellstyrets holdning ser ut til å ha vært at så lenge tiltaket ikke begrenser allmennhetens adgang og at allmennheten har tilgang til byggningen (ulåst) samt at det etableres et klart skjøtselsansvar i forhold til søppel o.l., har fjellstyret stilt seg positive. I sak

39.13 (søknad fra Fjellheime leirskole), der det var snakk om låsing av nettopp en trelavvo, var også fjellstyret positive. Fjellstyret har også uttalt seg om plassering av åtebu ikke langt fra plassen der Femund Friluft nå ønsker å ha en lavvo stående. I den saken (sak 33.17) avga også fjellstyret en positiv uttalelse, men under forutsetning av at reindriftsutøverne og bygningsmyndighet godkjente tiltaket, at plassen ble holdt ryddig samt at installasjonen skulle tas bort dersom bruken opphørte.

Når det nå er snakk om permanent plassering plassering av en isolert bygning, som dels skal benyttes i forbindelse med arrangerte gruppeturer og dels benyttes til utleie, vil saken ha noen flere sider ved seg som fjellstyret må vurdere.

Volsjøen er et populært fiskevann, og har en bra bestand av røye og ørret. Vinterstid er det velbesøkt. Pr i dag er dette også et av de vannene i kommunen som det kan gis dispensasjon til etter motorferdselsforskriftens § 5b (funksjonshemming). Det har vært planer om en snøskuterløyper/isfiskeløype fra Dalset og opp til Volsjøen.

Opplegget til Femund Friluft vil være positivt i den forstand at det blir større lokal verdiskaping knyttet til fiske og friluftsliv. Tiltaket ansees ikke begrense allmennhetens tilgang til området i vesentlig grad. Som nevnt er trafikken til Volsjøen relativt stor vinterstid, og søknaden antas å påvirke det totale besøkstrykket marginalt.

Det er viktig at tiltaket er avklart med reindriftsnæringen i og med det ligger innenfor reinbeiteområdet. Svahken Sijte har også fått saken fra Statskog for uttalelse, og det er naturlig at de har synspunkter i saken. Reindriftsnæringen er antakelig den bruksrettsrelaterte interessen som har størst interesse i saken. Utover denne kan ikke administrasjonen se at det er bruksretter som påføres vesentlig ulempe med tiltaket.

Siden søknaden gjelder permanent plassering, vil tiltaket kunne betraktes som en søknad om oppsett av hvilken som helst bygning i et LNFR-område. Etter plan- og bygningsloven skal slike søknader være forankret i stedegen næring. I visse tilfeller kan turistvirksomhet komme inn under begrepet. Fjellstyret har i arealdisponeringssaker ofte vist til forhold i kommuneplan og reguleringsplan. Fjellstyret har som utgangspunkt at arealdisponeringer skal være forutsigbar, og at dette best skjer gjennom vedtatte planer. Planfaglig vil tiltaket sannsynligvis skape presedens dersom dispensasjonen innvilges.

Denne søknaden dreier seg også om tilrettelegging for å utvikle lokalt næringsliv og arbeidsplasser. Formålet er ikke å sette opp et husvære for privat bruk. På så vis kan en med henvisning til fjellovens § 3 si at tiltaket fremmer næringslivet i bygda. Problemet er at det også kan utløse en praksis som kan medføre etablering av flere lignende bygninger på attraktive plasser på allmenningen. Det er også slik at noen turistbedrifter disponerer slike bygninger fra gammelt av, mens andre gjør det ikke. Disse eldre buen har en historie, og er ofte i utgangspunktet ment som seter eller fiskebu. Altså bygninger som ble oppført for å kunne utnytte ressursene i statsallmenningen. Søker disonerer fra før ei bu ved store Vonsjøen og ei seter ved Djupsjøen, samt del av ei fiskebu ved Munkfoten. Søker har opplyst at bua ved Vonsjøen foreligger det planer om å benytte i virksomheten, men at denne vil være krevende ift beliggenhet på en helt annen måte enn Volsjøen.

Dersom fjellstyret stiller seg positive til tiltaket, vil det kunne medføre at det kommer flere søknader fra turistnæringen på lignende prosjekter; plassering av utleiebuer/hytter på

allmenningen. I hvilket omfang dette vil skje er ikke kjent. På så vis vil det våre klokt for fjellstyret å undersøke hvor mange næringsutøvere som har lignende planer og hvor, slik at en har en pekepinn på omfanget. Det ligger heller ingen bestemmelser i Fjelloven eller tilhørende forsrifter som tilsier at søker har rett til å få utvist tomt til utleiebu. Administrasjonen vil derfor råde fjellstyret til å avgi en restriktiv uttalelse i saken.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har vurdert ulike sider ved søknaden fra Femund Friluft om å få sette opp en isolert trelavvo permanent ved Volsjøen. Ut fra presedenshensyn fraråder fjellstyret at det gis tillatelse til dette.
2. Som tidligere kan fjellstyret stille seg positiv til at en slik lavvo plasseres midlertidig for vintersesongen. Dette betinger at reindriftsinteressen i området er hørt og samtykker i saken.

Sak 83.18	Ark	*Saksbeh: OOps.*
Høring: Utbedring av traktorvei til bilvei - Furuodden.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog SF med vedlegg, datert 01.11.18.

Bakgrunn.
Statskog SF ber om uttalelse i forbindelse med at Åse og Gunnar Sande søker om å få bygge vei fram til sin hytte på Furuodden sør for Buvika. De henviser i sin sak til at fjellstyret har stilt seg positive til bygging av vei til hytte i Gjermundsvika, se sak 58.18.

Sande har tidligere søkt fjellstyret om grunneiers godkjenning etter Motorferdselslovens §10 om kjøring langs traktorspor fra veien (sak 58.15). Fjellstyret fattet da vedtak om at saken skulle utsettes i påvente av prinsippiell behandling av at fjellstyret var tilført samtykkekompetansen etter Motorferdselslovens §10, noe som var gitt etter endring av nevnte lov våren 2015. En av prinsippene som fjellstyret vedtok i forhold til dette var at søknader om motorferdsel i utmark var behandlet av lokal motorferdselsmyndighet før fjellstyret evt ga sitt samtykke.

Søker opplyste daglig leder at de dermed ikke ønsket å gå videre med denne saken.

Søknaden var den gang begrunnet i ønsket om å få transportert varer og utstyr nærmere hytta. Dette pga av alder og at søkerne ikke lenger var like lette til beins. Nå foreligger altså en søknad om å få bygge/opparbeide en bilvei fram til hytta. Fjellstyret må derfor se på saken som en grunndisponering (Fjellovens §12)

Administrasjonens vurdering.

Hytta og omsøkt vegtrase ligger i et LNF-område, og skiller seg derfor fra saken det er henvist til i Gjermundsvika som ligger i et område avsatt til hyttebygging i kommuneplanens arealdel.

Sandes sak ligner derfor en del på sak 84.17 hvor fjellstyret avga uttalelse vedrørende ønsket om vei til ei hytte ved Langsjøen:

> *Engerdal fjellstyret har vurdert spørsmålet vedr bygging av vei ned til fritidseiendom tilhørende Tor Ø. Fjeld (gnr. 162, bnr. 1, festenr 79) ut fra Fjellovens §12. Saken kan skape presedens for lignende saker flere steder på statsallmenningen. Samlet sett vil mange slike saker skape mulig ulempe for bruksrettsutøving og naturverdier i statsallmenningen. Dessuten er tiltaket i strid med gjeldene bestemmelser i kommuneplanen. Engerdal fjellstyret tilrår derfor at det ikke gis tillatelse til bygging av vei som ønsket.*

På statsallmenningen i Engerdal er det flere hytter som ikke har bilvei fram til hytta. Det er ofte eldre hytter som ble bygd på tidspunkt der krav til størrelse og standard var en annen enn det er i dag. Plankravene rundt fritidsbebyggelse har også endret seg med tiden. Det er også

ofte slik at med tiden oppstår også ofte et ønske om å oppgadere disse hyttene i forhold til standard, herunder også ønske om å kunne kjøre helt fram til hytta.

Når det gjelder annen bruksrettsutøving i området er det vanskelig å peke på konkrete ulemper, i og med området i liten grad blir brukt til beite. Når det gjelder forholdet til naturverdier vil bygging av en vei føre til et inngrep i større eller mindre grad. Det vil derfor ha en effekt på dette, men det er vanskelig å vurdere hvorvidt den er stor og betydelig eller ikke. I forhold til friluftslivet vil veien øke tilgjengeligheten til området, noe som stort sett er positivt for allmennheten men samtidig er det neppe i hytteeiers interesse at det blir mer trafikk fra allmennheten i området.

I saken om bygging av vei ved Langsjøen, påpekte Statskog sin e-post at et veiprosjekt vil utløse krav om reguleringsplan. I og med det ligger flere andre hytter ved Furuodden, bør det i så fall sees på mulighet for en fellesløsning. For fjellstyrets del har saken også en prinsippiell karakter, i og med det finnes flere andre hytter på statsallmenningen som ikke har vei helt fram. Presedensvirkningen vil derfor være et moment som fjellstyret må vurdere.

Administrasjonens anbefaling er at fjellstyret har en restriktiv holdning i slike saker av presedenshensyn og prinsippet om likebehandling. Dersom det er aktuelt å bygge vei på mange steder på statsallmenningen, kan det ikke utelukkes at det samlet sett skader nåværende og framtidig bruksrettsutøving. Dessuten krever kommunplanbestemmelsene reguleringsplan. Det framgår heller ikke av Statskogs brev at det foreligger særskilte behov. Dersom eier hadde fremmet saken som en reguleringsplan der det hadde vært sett på en felles løsning sammen med de andre fritidsboligene i området, hadde saken vært en annen.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

> Engerdal fjellstyret har vurdert spørsmålet vedr bygging av vei ned til fritidseiendom tilhørende Åse og Gunnar Sande (gnr. 162, bnr. 1, festenr 84) ut fra Fjellovens §12. Saken kan skape presedens for lignende saker flere steder på statsallmenningen. Samlet sett vil mange slike saker skape mulig ulempe for bruksrettsutøving og naturverdier i statsallmenningen. Dessuten er tiltaket i strid med gjeldene bestemmelser i kommuneplanen. Engerdal fjellstyret tilrår derfor at det ikke tillatelse til bygging av vei som ønsket.

Sak 84.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: oppsett av badestamp på brygge – Veslbuvika.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog Sf datert 02.11.18.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse vedrørende henvendelse fra en hytteeier i Veslbuvika med ønske om å sette opp en badestamp ved sin brygge. Søker viser til at tidligere eier hadde en slik stående på brygga.

Satskog opplyser i sitt brev at de ikke kan finne noen korrespondanse vedr badestamp i tilknytning til denne hytta tidligere. Fjellstyret kan heller ikke se å ha uttalt seg vedrørende dette.

Veslbuvika hytteområde følger standard HB i kommuneplanens arealdel. Som Statskog påpeker er det ikke tillatt med bygge- og anleggstiltak etter pbl §§ 20-1 og 20-2 nærmere enn 50 meter fra Femund, jf. bestemmelse nr. 17.

Fjellstyret må vurdere saken ut fra Fjellovens §12 (grunndisponering), og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret har de siste åra etter hvert uttalt seg i forhold til mange forskjellige tiltak knyttet til hytter rundt om på statsallmenningen. Fjellstyret skal fremst vurdere sakene i forhold til fjellovens §12. Samtidig har fjellstyret et ansvar for å se til at arealdisponeringer er helhetlig og og forutsigbare. Mange små tiltak med marginale konsekvenser kan i sum ha vesentlig innvirkning på hvordan bruken av statsallmenningen blir.

Når det gjelder hytteområder er disse i utgangspunktet avsatt for fritidsbebyggelse, og på så vis er det gjort disponeringer som har konsekvens for bruksrettsutøving, naturverdier og friluftsliv. I de tilfeller der tiltak er i henhold til overordnede planer vil det være uproblematisk. Det er når det blir spørsmål om tiltak som går utover etablerte planer at forholdet til en forutsigbar arealutnytting gjøre seg gjeldene. Dette har da også fjellstyret pekt på i flere saker den siste tiden.

I kommuneplanens arealdel har Veslbuvika standard HB. Det er gitt bestemmelser om gjerder, flaggstenger og portaler for fritidsbebyggelse standard HB. Det står imidlertid ingenting om brygger og badestamper. I Veslbuvika er det ikke reguleringsplan. Hyttefeltet ligger slik til at den mest vanlige måten å ta seg dit er med båt i den isfrie delen av året. Naturlig nok finnes det derfor en del bryggeanlegg der.

En badestamp kan betraktes som en flyttbar installasjon. De er som regel heller ikke så omfangsrike at det vil skape problemer ift framkommelighet. Administrasjonen er derfor av den oppfatning at utplassering av slike i tilknytning til fritidseiendommer er relativt uproblematisk.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at det plasseres badestamp i Veslbuvika som omsøkt. Utslagsvannet fra badestampen bør i så fall gå i bakken og ikke direkte ut i Femunden.

Sak 85.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Søknad om utvidelse og kjøp av tomteareal – Drevsjø Næringsbygg AS.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 02.11.18.
- Sak 34.15. (inkluderer vedtak i sak 54.98).

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forhold til at Byggbua AS ønsker å utvide sine arealer rundt forretningen på Drevsjømoen. Statskog ønsker uttalelse dels i forhold til ønsket om utvidet areal (Fjellovens §12) og dels ønsket om kjøp (Fjellovens §13). Det er Drevsjø Næringsbygg AS som eier av eiendommene gnr 165 bnr 26 og gnr 165 bnr 326 som søker Statskog.

Som det framgår av e-posten fra Statskog SF, består næringseiendommen i dag av to parseller; den ene (165/26) på 2 200 kvm og den andre (165/326) på 1844 kvm. Disse ble kjøpt i 2010. Fjellstyret avga i 1998 en prinsippiell uttalelse i sak 54.98, se vedlegg. I denne saken stiller fjellstyret seg altså prinsippielt positive til salg av statsallmenningearealer som er regulert til industriformål.

Videre hadde fjellstyret i sak 34.15 prinsippdiskusjon vedrørende salg av statsallmenningsgrunn etter Fjellovens §13. Vedtaket ble som følger:

> *Saken utsettes fordi Fjellstyret ønsker å vurderer om også næringstomter generelt, herunder f.eks. reiseliv, håndverk og landbrukstilknyttet næring, bør kunne selges. Fjellstyret ønsker i denne forbindelse å avklare hvilke festeavgifter Statskog for framtiden vil legge til grunn for næringslivet, jfr. møte mellom Engerdal kommune, Fjellstyret og Statskog 6/5-15 der dette temaet ble drøftet.*

Etter dette har ikke fjellstyret gjort noen nye vurderinger i saken og det har heller ikke vært spørsmål knyttet til Fjellovens §13 oppe til behandling for fjellstyrets del.

Drevsjø Næringsbygg As søkte så i 2015 om kjøp alternativt feste av tilleggsareal for utvidelse av denne aktuelle tomta. Det ble da skissert et areal på ca 7000 kvm, altså tilsvarende den søknaden som nå foreligger. Statskogs konsernadvokat godkjente ikke salg og søker ble tilbudt en festeavtale.

Det foreligger nå ny søknad om utvidelse av tomt. Fjellstyret må vurdere saken ut fra Fjellovens §12 (grunndisponering), og vurdere hvorvidt tiltaket vil medføre vesentlig skade for bruksrettsutøving og/eller skader naturvern- og friluftslivsinteressene i vesentlig grad.

Videre må fjellstyret vurdere søknaden ut fra Fjellovens §13 om hvorvidt arealet kan selges eller ikke. Samtidig ber Statskog fjellstyret om å vurdere nye prinsipper rundt salg av statsallmenningsgrunn som følge av konsernadvokatens vurdering av Drevsjø Næringsbygg AS søknad i 2015.

Administrasjonens vurdering.

Når det gjelder vurderingene etter fjellovens § 12 kan disse kort oppsummeres slik:

- Arealet ligger innenfor et regulert område der utbyggingsformålet er Industri
- I henhold til fjellstyrets prinsippvedtak i 1998, ansees det som kurant å selge dette.
- I og med arealet ligger innenfor regulert område, er det allrede tatt i bruk. Vurderinger i forhold til bruksrettsutøving, friluftsinteressene og naturverdier bør ha blitt vurdert i forbindelse med planarbeidet. Uavhengig av dette kan ikke administrasjonen se at søknaden vil medføre vesentlig ulempe for disse interessene i og med arealet ligger mellom riksvegen og eksisterende bygning. Området har derfor marginal verdi for friluftslivet, det kan neppe påviseses tungtveiende naturverdier og det er vanskelig å se at større utnyttelse av arealet vil medføre vesentlig ulempe for eksisterende bruksrettsutøvelse.

På denne bakgrunn bør det være kurant for fjellstyret å uttale seg positivt i forhold til ønsket om å utvide tomten til Drevsjø Næringsbygg.

Når det gjelder § 13 vedrørende salg, kan saken sees på minst to måter. Den ene er å følge de prinsipper fjellstyret har fulgt i forhold til denne type arealer, nemlig å betrakte salg som kurant. Arealet er regulert til et formål og derigjennom kan en si at bruken av det er klarert. Annen bruk vil medføre enten dispensasjonsbehandling eller omregulering. Risikoen for at salg av arealer avsatt til industri vil ende opp som noe annet har nok vært betraktet som liten.

Et annet moment er at søker allerede har fått kjøpt eiendommene 165/6 og 165/326. Salg av disse arealene er godkjent. Det er derfor vanskelig med bakgrunn i vurderingen over, å kunne finne prinsippielle forhold ved saken som tilsier at arealet ikke kan selges. På bakgrunn av dette og hantering av tidligere saker kan fjellstyret stille seg positive til et salg.

På den annen side ønsker ikke grunneier salg av det omsøkte arealet tidligere. Dette har vært med henvisning til Fjellovens § 13 og paragrafens restriktivitet ved at det innledningsvis slås fast at statsallmenningsgrunn i utgangspunktet ikke kan selges. Det kan imidlertid gjøres unntak for grunn til gardsbruk og boliger (i særlige tilfeller). I tillegg er arealet en god del større en de arealer som tidligere er fradelt og solgt. Det antas at når Statskog nå også ber fjellstyret om å vurdere sine prinsipper er det nettopp i forhold til restriktiviteten og at arealet er relativt stort. Til sammenligning er arealet som omfatter tidligere Drevsjø Trelast også regulert til industriformål, men ikke solgt.

Som følge av vedtaket i sak 54.98 har fjellstyret for sin del godkjent ønsker om salg av arealer regulert til industriformål. Videre har praksis vært at fjellstyret har stilt seg positive til salg av arealer til gårdsbruk, tilleggsjord i tilknytning til gårdsbruk samt arealer til boligformål forutsatt at søker faktisk bosetter seg på eiendommen. Fjellstyret har også stilt seg positive til fradeling og salg av kirkegårdsgrunn.

For Fjellkassas del har saken ingen direkte økonomiske konsekvenser. Fjellstyret har ingen inntekter hverken fra festeinntekter på industritomter eller fra salg av slike. Pengene for dette går inn i Grunneierfondet. En del av Statskogs vurderinger i slike saker vil derfor antakelig også handle om oppdraget med å forvalte Grunneierfondet.

For fjellstyrets del er administrasjonen av den oppfatning at det kan godkjennes både salg og bortfeste. § 13 i fjelloven er i utgangspunktet restriktiv, på så vis vil et salg ikke være i henhold til intensjonen.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at Drevsjø Næringsbygg AS får disponere arealer i tilknytning til sine eiendommer på Drevsjømoen som omsøkt.
2. Fjellstyret har heller ingen innvendinger mot at omsøkt areal selges, dersom grunneier Statskog SF ønsker det. Fjellstyret har heller ingen innvendinger mot at det opprettes festeavtale for arealet. Fjellstyret ber i så fall om at festeavgift settes slik at det blir økonomisk regningssvarende for fester over år å ha en slik avtale i forhold til kjøp.

Sak 86.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Søknad om kjøp av tomteareal til utleieboliger i Elgå - Engerdal kommune.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 01.11.18.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Engerdal kommune ønsker å kjøpe boligtomt for oppføring av utleiebolig i Elgå. Tomta ligger i et område regulert til boligformål i egen reguleringsplan og mellom butikken og gården Egga.

Det vises til vedlegg i saken for ytterligere bakgrunn.

Fjellstyret behandler saken i henhold til Fjellovens § 13 om salg av statsallmenningsgrunn.

Administrasjonens vurdering.

Engerdal fjellstyre har tidligere stilt seg positive i spørsmål om salg av statsallmenningsgrunn til boligformål. I de fleste tilfeller har søker vært personer som ønsker å bygge og bosette seg på statsallmenningen. Nettopp prinsippet om bosetting har vært viktig i fjellstyrets vurdering. Men det er også godkjent salg av større arealer for boligfelt, jfr f.eks Moalia på Drevsjø, der kommunen kjøpte arealene i boligfeltet og har i sin tur solgt ut tomter til interessenter.

I dette tilfellet har søker, som er Engerdal kommune, ønske om å tilrettelegge for bosetting i Elgå ved å oppføre en utleiebolig. Tomta ligger innenfor detaljregulert område, og samsvarer med reguleringsplanen.

Med bakgrunn i tidligere praksis og at arealet er regulert til boligformål, råder administrasjonen fjellstyret å avgi positiv høringsuttalelse i saken.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

> Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at grunneier selger tomt til boligformål som omsøkt i Elgå.

Sak 87.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Søknad om kjøp av festeareal – Sølenstua Camp og Hytter .		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 26.08.18.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Sølenstua Camp og Hytter ønsker å kjøpe festet areal. Til sammen fester søker ca 49 daa til bolig og campingplass. Det foreligger egen reguleringsplan for campingplassen, dvs at området er regulert til byggeområder (bolig og hytter) samt flere ulike spesialområder og fellesområder for campingdriften.

Bakgrunnen for søkers ønske er at det nå pågår en dialog om ny avtale for arealet 161/1/69 initiert av Statskog. Dette ut fra at grunneier har et ønske om å rydde opp i de gamle avtalene tilknyttet campingen som har en del tillegg/påtegninger/overføringer, noe som etter hvert har gjort avtalen uoversiktlige. Avtalen for arealet 161/1/243 løper fortsatt. Søker har muntlig opplyst at dersom det er mulig ønsker hun å kjøpe dette også, men har i sitt brev bare henvendt seg om det arealet som knytter seg til oppsagt avtale.

Fjellstyret behandler saken i henhold til Fjellovens § 13 om salg av statsallmenningsgrunn.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret har i tidligere saker vedrørende salg av statsallmenningsgrunn ment at det er kurant etter Fjellovens §13 å selge grunn til gårdsbruk, tilleggsjord som ligger inntill gårdsbruk, boliger, regulerte industritomter samt grunn til kirkegård. Det er opplyst fra Statskog SF følgende eiendomsforhold knyttet til andre campingplasser/turistbedrifter på statsallmenningen:

- Drevsjø camping, gnr. 165 bnr. 208, ble solgt mens det var tjærefabrikk. Det henvises til St.prp. nr. 91 1959, og det ble solgt ca. 30 dekar i 1959.
- Femundsvika, gnr. 165 bnr. 1 feste nr. 111, søkte om å få kjøpe i 1997, men søknaden ble avslått. Se vedlagte kopier av bl.a. fjellstyresak 72.97.
- Femund Fjellstue, gnr. 165 bnr. 1 feste nr. 77, søkte om å få kjøpe i fbm. klagesak på avgiftsregulering i 2008, men fikk avslag. Se vedlagte kopi av våre brev 9.10.2009 og 9.12.2009.

I nabolaget til Sølenstua camp og hytter er det i 1989 solgt 7,8 daa til Haldor Skogheim, senere regulert til handel/service og det er oppført et bygg ment for dagligvarehandel på denne tomta i dag. Rett ovenfor ligger kafeen på Sølenstua (tidligere kafè og motell). Dette arealet er 5,5 daa og ble solgt i 1961 til Sørli.

En ser derfor at vurderinger og praksis knyttet til salg av statsallmenningsgrunn har variert litt opp gjennom tiden. Ser en til NOU 2018: 11 Ny Fjellov, ligger det ikke inne noen forslag om

at §13 i fjelloven bør endres vesentlig. Ivertfall ikke forslag som har flertallet i kommiteen bak seg. Men som seg hør og bør er temaet tatt opp i dokumentet.

Administrasjonen vurderer det derfor slik at fjellstyret står seg på å holde på de prinsipper det tidligere har lagt til grunn i saker ift Fjellovens § 13. Det er i den sammenhengen viktig at festeavgiften er forutsigbar og holdes på et nivå som er økonomisk akseptabelt og rimelig sammenlignet med et kjøp.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

> Engerdal Fjellstyret har ingen innvendinger mot at omsøkt areal selges, dersom grunneier Statskog SF ønsker det. Fjellstyret har heller ingen innvendinger mot at det opprettes ny festeavtale for arealet. Fjellstyret ber i så fall om at festeavgift settes slik at det blir økonomsik regningssvarende for fester over år å ha en slik avtale i forhold til kjøp.

Sak 88.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Høring: Forvaltningsplan for Gutulia Nasjonalpark		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til Forvaltningsplan for Gutulia Nasjonalpark.

Bakgrunn.

Engerdal fjellstyre har fått oversendt forslag til ny forvaltningsplan for Gutulia Najsonalpark for uttalelse. Høringsfristen er satt til den 15 oktober, men DL har bedt om utsatt høringsfrist.

I oversendelsesbrevet heter det:

«Forvaltningsplanen må utarbeides innenfor rammene av verneforskriften. Planen vil være et nyttig og praktisk arbeidsverktøy for forvaltningsmyndigheten. For grunneiere, rettighetshavere og andre med brukerinteresser i området vil forvaltningsplanen bidra til en mer forutsigbar forvaltning.

Nasjonalparkene skal også legge til rette for besøkende og bidra til lokal verdiskaping. Gjennom bevisst besøksforvaltning skal en styre bruken av nasjonalparken slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapingen blir størst mulig, forståelsen for vernet økes og verneverdiene ivaretas. Det er utarbeidet en besøksstrategi for Gutulia, som er en plan for hvordan nasjonalparkforvaltningen vil gjennomføre besøksforvaltningen, dvs. en plan for å balansere hensynet til verneverdiene, tilrettelegging for besøkende og lokal verdiskaping.»

Engerdal fjellstyre uttaler seg til planen på selvstedig grunnlag og ut fra de interessert fjellstyret er satt til å ivareta i området. Disse knytter seg fremst til bruksrettsutøving, friluftsliv og naturverdier, men også hensynet til lokal verdiskaping, jfr Fjellovens §3.

Administrasjonens vurdering.

Samlet sett framstår forslaget til forvaltningsplan som gjennomarbeidet og baserer seg på verneforskriften for Gutulia Nasjonalpark. Selve forvaltningsplanen medfører ingen endringer i selve vernereglene. Forskjellen mellom forvaltningsplanen og verneforskriften er at sistnevnte er juridisk bindende, mens forvaltningsplanen er veiledende.

Tradisjonelt har forvaltningen av verneområder ofte blitt forbundet med forbud. Dette har vært forståelig ut fra ønsket om å ta vare på spesielle, sjeldne og/eller hensynskrevende arter og naturverdier. De seinere åra har imidlertid fokus også vært rettet mot mulighet for lokal verdiskaping i tilknytning til disse områdene. Det er fremst tilrettelegging for turisme der en ikke kommer i konflikt med verneformålet eller skader viktige naturverdier som kan gi muligheter for lokal verdiskaping. I denne sammenhengen er forvaltningsplanen viktig fordi den kan peke ut områder som gir mulighet for et høyt besøksantall og legge premisser for hvordan tilrettelegging skjer.

Det er også verdt å nevne at forvaltningen av verneområder har blitt endret slik at Nasjonalparker i dag forvaltes av egne forvaltningsstyrer som oppnevnes lokalt. På den måten skal forvaltningen av disse områden være mer lokal.

Selve forslaget beskriver dagens forhold og skisserer målsettinger, oppgaver og tiltak. Forslaget presenterer også en besøkstrategi som skal være et verktøy i besøksforvaltningen.

Ser en på de brukerinteressene i parken, er det for fjellstyrets del interessant og positivt at:

- Tradisjonell beiting fra rein og husdyr fortsatt kan skje i parken. Skulle problematikk med overbeiting melde seg kan forvalter begrense antallet dyr.
- Drift og skjøtsel av Gutulivollen er tenkt videreført med slått og vedlikehold av bygninger.

Det er lagt inn soneringer i planen, slik at de mest frekventerte områdene også er de områdene der det er tenkt mest tilrettelegging. Det skisseres ikke noe behov for tilrettelegginger utenom området rundt Gutulisetra. Det legges ikke opp til telting på vollen, noe som også delvis vil komme i konflikt med Friluftslovens bestemmelser i og med setra er bebodd sommerstid. Det er for øvrig tilrettelagte for telting sør brua over Gutua. Dersom det skulle føre behov for bruer utover den ved setra, er det åpning for at slike kan bygges. Sjøl om det ikke ansees være noe stort behov for slike tilrettelegginger utenfor området rundt setra, kan det allikevel være at jegere o.a. kan ha behov for bruer på andre steder. Dette vil i så fall måtte avklares med forvaltningsstyret. Dersom slike ønsker er gjennomtenkt og rimelige, bør forvaltningsstyret stille seg positive til slike behov.

En forutsetning for å skape besøk er at det finnes tilgjengelig informasjon. Forslaget beskriver og redegjør hvordan det skal jobbes med dette. I den forbindelse er det også nevnt nasjonalparksenter for Femundsmarka bør være et sted hvor en også finner informasjon om Gutulia. Nasjonalparksenteret har to avdelinger; en på Røros og en i Elgå. Hvorvidt Røros er en naturlig infallsport for besøkere i Gutulia kan diskutteres. Det er allikevel naturlig at begge sentrene brukes for å gi informasjon om Gutulia. Det kan også være nyttig å se på mulightene for å informere om nasjonalparkene i Engerdal i tilgrensende områder på svensk side og i Trysil, som begge er etablerte turistdestinasjoner.

I det store og hele bedømmer administrasjonen at forslaget til forvaltningsplan for Gutulia er godt, og planen ser ut til å ivareta momenter som er viktige for fjellstyret. I og med verneforskriften ligger til grunn, innskrenker heller ikke forslaget dagens bruk etter det administrasjonen kan se. Snarere skisserer planen tiltak for å sikre at viktige natur- og kulturerdier ivaretas.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre er i det store og hele tilfreds med forslag til forvaltningsplan for Gutulia Nasjonalpark. For fjellstyret er det viktig at tradisjonell bruk av området fortsatt kan skje side om side med at viktige kultur- og naturverdier sikres. Tradisjonell beitebruk, herunder også reinbeite er hensyntatt i planen. Videre mener fjellstyret at det tradisjonelle friluftslivet i området ivaretas gjennom planen. Vernet i seg selv sikrer at viktige naturhensyn ivaretas.

Engerdal fjellstyre vil spesielt påpeke følgende:

- Bruer og klopper bør kunne bygges dersom dette ansees som nødvendig for lovlig jakt, fiske og bruksrettsutøving.

- Fjellstyrenes oppsynsordning med hjemmel i Fjellovens § 36 omtales til vanlig som Fjelloppsynet. Dette begrepet bør brukes i forvaltningsplanen.
- Til pkt 5.2 er det relevant å tillegg at ihht til overenskomst mellom SNO og Norges Fjellstyresamband skal SNO, i områder der det eksisterer en organisert oppsynsordning (Fjelloppsyn) kjøpe tjenester av lokalt fjellstyre for å ivareta oppgavene opplistet i pkt 5.2. Gjennom samarbeidsavtaler er Fjelloppsynet er en viktig aktør i utøvelsen av statlig naturoppsyn i statsallmenningene, og utføring av skjøtselsoppgaver i verneområder. Vi ser dette som en fordel for alle parter involvert i verneområdeforvaltningen. Samtidig sikres en lokal forankring i utføring av oppgaver.

Sak 89.18	**Ark 231**	***Saksbeh: OOps***
Forberedelser foran lokale lønnsforhandlinger.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad om lønnsforhøyelse ihht til ny tariff fra Rune Høiberget, datert 11.09.2018.
- Retningslinjer for lønnsnivå, tariffavtaler og lokale lønnsforhandlinger i Engerdal Fjellstyre.
- Særavtale av 26.10.17.
- Forhandlingsresultat tariffoppgjør NFS-Naturviterne 2018.

Bakgrunn

Det er innkommet søknad om lønnsforhøyelse fra ansatt organisert i Fellesforbundet. Det må forhandles lokalt om ny særavtale. Fjellstyret skal sette rammer for forhandlingene.

Saken legges fram uten ytterligere saksutredning eller forslag til vedtak.

Sak 90.18	Ark	*Saksbeh: OOps*
Klage på vedtak i sak 60.18: forespørsel om langtidsleie av Hansbekkoia – K.H. Bunsen.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-postsvar fra K.H. Bunsen datert 06.11.18
- Brev fra Engerdal fjellstyre datert 10.10.18.
- E-post med vedlegg fra Statskog SF, datert 17.08.18.

Bakgrunn

K.H Bunsen ber i e-post den 6 november om at fjellstyret vurderer sitt vedtak i sak 60.18 revurdere henvendelsen fra ham som foranlediget nevnte vedtak.

Fjellstyret velger å betrakte vedtaket som et enkeltvedtak etter Forvaltningsloven og saken legges derfor fram som en klagesak på vedtaket i sak 60.18, som ble fattet den 21 august i år.

Administrasjonens vurdering:

Bunsen skriver sjøl i sin e-post den 6. november at han ikke anseer å ha grunnlag for å klage på saken. Fjellstyret velger allikevel å se på det som en formell klage, og følger derfor de prosedyrer som gjelder for klagebehandling. Hvilken myndighet som har avgjørelseskompetanse i saken til slutt er litt usikkert, muligens er det Landbruksdirektoratet. Forholdet dreier seg om hvilke rutiner og opplegg fjellstyret velger for å leie ut sine buer, og i forhold til dette spesifikke objektet. Administrasjonene anser derfor at dette er et privatrettslig forhold der den ene parten er misfornøyd, og det er ingen hjemmel i noe lovverk som gjør at vedtaket kan betraktes som feilaktig. Det kan derfor stilles spørsmål om forutsetningene for klageadgang og en fullstendig klagebehandling er tilstede.

Fjellstyret står allikevel fritt til å gjøre nye vurderinger i saken dersom det har ny informasjon som tilsier at vedtaket burde vært et annet.

Administrasjonen kan ikke se at det er momenter i saken som er tilkommet etter vedtaket 21 august som tilsier at fjellstyret burde fattet et annet vedtak. Alle forhold som fjellstyret kjenner til i saken var også kjent i august. Administrasjonen råder derfor fjellstyret til å opprettholde sitt vedtak i sak 60.18.

Administrasjonens forslag til vedtak.

Engerdal fjellstyre har vurdert henvendelsen fra K.H. Bunsen på nytt, og kan ikke se at det er momenter som tilsier at vedtak i sak 60.18 skal endres. Fjellstyret opprettholder derfor sitt vedtak fattet den 21 august i sak 60.18